

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14P/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114228732
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2114228732.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní vedenom pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou, v právnej veci navrhovateľa: T. V., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX, M. A., H. republika, zastúpený: Q. Igorom Zelníkom, advokátom, Národná 173, Modra, proti odporkyni: D. V., rod. S., nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, R., zastúpená: JUDr. Milošom Chrenkom, advokátom, Hlavná 25, Trnava, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletej B., nar. XX.X.XXXX a maloletej B., nar. X.X.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W., pracovisko S., taktó

r o z h o d o l :

I. Súd manželstvo T. V. a D. V., rod. S., uzavreté dňa XX.X.XXXX v W., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu W. vo zv. U., ročník XXXX, na str. XX, pod p. č. XXX, r o z v á d z a .

II. Súd zveruje maloletú B., nar. XX.X.XXXX, a maloletú B., nar. X.X.XXXX, do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá bude maloleté deti v bežných veciach zastupovať a spravovať ich majetok. Navrhovateľ je povinný prispievať na výživu maloletej B. sumou 200 eur mesačne a maloletej B. sumou 150 eur mesačne vopred vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca k rukám odporkyne, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva.

III. Súd styk navrhovateľa s maloletou B. a maloletou B. upravuje tak, že navrhovateľ je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý párný týždeň v roku v dobe od piatka od 18,00 hod. do nedele do 16,00 hod. na území Slovenskej republiky. Odporkyňa je povinná maloleté deti na styk riadne pripraviť. Navrhovateľ je povinný maloleté deti v určenom čase prevziať v mieste bydliska odporkyne a po skončení styku deti odovzdať v mieste bydliska odporkyne.

IV. Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal rozhodnutia, ktorým by súd rozviedol jeho manželstvo s odporkyňou z dôvodu citového odcudzenia a trvalého rozvratu manželstva.

Odporkyňa s návrhom na rozvod manželstva súhlasila.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s ich sobášnym listom, s rodným listom maloletých detí, s podstatným obsahom spisu Okresného súdu C. sp. zn. 8P/3/2015, s potvrdeniami o výške pracovného príjmu navrhovateľa a odporkyne, so psychologickou správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny W. Referátu poradensko-psychologických služieb, a zistil nasledovný skutkový stav veci, na základe ktorého rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorý mal predvolanie riadne doručené dňa 25.11.2015, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil e-mailom v deň pojednávania

z dôvodu žalúdočnej virózy, ktorú skutočnosť súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, čo však súd nepovažoval za relevantný dôvod pre odročenie pojednávania. Z toho dôvodu súd vec prejednal aj v neprítomnosti navrhovateľa, keď pritom prihliadol na obsah spisu a dovtedy vykonané dôkazy.

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX v W.. U navrhovateľa ide o prvé manželstvo, u odporkyne o druhé manželstvo, obaja sú slovenskej národnosti. V ich manželstve sa narodila maloletá B. dňa XX.X.XXXX a maloletá B. dňa X.X.XXXX. Posledné spoločné bydlisko mali v R., kde v súčasnej dobe odporkyňa aj naďalej býva, čím bola daná príslušnosť tunajšieho súdu na konanie o rozvod manželstva podľa § 88 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ sa rozvodu manželstva s odporkyňou domáha z dôvodu ochladnutia jeho vzťahu voči nej. V priebehu manželstva zmenil zamestnanie a začal chodiť na týždňovky v rámci B. aj H. republiky. V dôsledku toho, že bol často mimo domova, ochladol jeho vzťah k odporkyni a následne si v roku XXXX našiel priateľku, ku ktorej sa v septembri 2014 odsťahoval do H. republiky. B. domácnosť s odporkyňou už viac neobnovili. V iných oblastiach spolužitia nezhody medzi manželmi nevznikali, spoločne hospodárili až do odchodu navrhovateľa z domácnosti. Navrhovateľ vedie spoločnú domácnosť so svojou priateľkou v prenajatom dome, je zamestnaný a dosahuje čistý mesačný príjem vo výške 37.020,09 CZK (cca 1.370 eur) mesačne. Výdavky má spojené s prenájomom rodinného domu, keď platí polovicu nájomného vo výške 10.000 CZK. Na maloleté deti prispieva odporkyňa od septembra 2014 po 100 eur mesačne na každé dieťa a spláca polovicu hypotéky sumou vo výške 150 eur mesačne, ďalšie zvýšené výdavky nemá. Svojím návrhom sa domáha na čas po rozvode manželstva zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti odporkyne a jemu uložiť povinnosť prispievať na výživu po 80 eur mesačne na každé z detí. Žiadal upraviť aj styk s deťmi, pričom sa domáhal, aby si deti mohol počas realizácie styku zobrať do svojho bydliska v Českej republike, pretože pokiaľ by sa mal s deťmi stretávať len na B., veľmi by tým obmedzoval svojich rodičov. V rodinnom dome v H. republike má vytvorené vhodné podmienky pre styk s deťmi, pretože je priestranný. A. tam s priateľkou a každý týždeň v dobe od utorka do piatka aj s jej 15 ročnou dcérou.

Odporkyňa potvrdila, že po dobu 8 rokov boli často s navrhovateľom odlúčení z dôvodu výkonu jeho zamestnania a i keď sa s tým nezmierila, túto skutočnosť akceptovala a navrhovateľa podporovala. Počas trvania manželstva medzi nimi ako manželmi nevznikali nezhody, pretože sa na spoločných veciach dokázali dohodnúť. To, že navrhovateľ jej je neverný, zistila až ich maloletá dcéra. Odporkyňa súhlasila so zverením detí do svojej osobnej starostlivosti, domáhala sa však určenia výživného na maloletú Sárú vo výške 200 eur a na Stellu vo výške 150 eur. Poukázala na to, že Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 8P/3/2015-46 zo dňa 31.3.2015 upravil ich rodičovské práva a povinnosti voči deťom na čas do rozvodu manželstva, keď maloleté deti zveril do jej osobnej starostlivosti a navrhovateľovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej B. sumou 200 eur a na výživu maloletej B. sumou 150 eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.7.2015. Odporkyňa bola do 15.2.2015 na rodičovskej dovolenke s maloletou B., kedy poberala len rodičovský príspevok 203 eur a prídavky na dve deti, ďalší príjem nemala. Od 16.2.2015 sa zamestnala v spoločnosti E. P. s.r.o. v M., kde dosahuje čistý mesačný príjem vo výške 407,32 eur. V súvislosti s vedením domácnosti má výdavky na preddavok elektriny 137,48 eur mesačne, na plyn 20 eur mesačne, na vodu 20 eur štvrťročne, poistenie domácnosti 126 eur polročne, poistenie 15 eur mesačne na každé dieťa, poistenie úveru 32 eur ročne, okrem toho spláca polovicu úveru sumou vo výške 150 eur mesačne. Maloletá B. je žiačkou 3. ročníka ZŠ v R. a s jej výživou má výdavky za uskladnenie pupočníkovej krvi 20 eur ročne, ZRPŠ 15 eur ročne, družina 5 eur mesačne, obedy a desiata 30 eur mesačne, krúžok 5 eur mesačne. B. chodí na krúžok mažoretiek, kde odporkyňa platí 12 eur mesačne za tréningy, 15 eur ročne za paličku, a celkové náklady na oblečenie a obuv sú vo výške 435 eur ročne. Maloletá chodí na doučovanie angličtiny, kde platí 40 eur mesačne. Maloletá B. navštevuje materskú školu, kde sa platí ZRPŠ 15 eur ročne, obedy 20 eur mesačne, školné 11 eur mesačne, 30 eur ročne na pitný režim, tanečný krúžok 5 eur mesačne a za uskladnenie pupočníkovej krvi 60 eur ročne. Odporkyňa súhlasila aby sa navrhovateľ stretal s deťmi, trvala však na tom, aby styk bol realizovaný na B., konkrétne u rodičov navrhovateľa v H., nakoľko deti nechcú ísť s otcom do H..

Právny zástupca odporkyne poukázal na možnosť navrhovateľa platiť vyššie výživné vzhľadom na jeho výšku príjmu, ako aj na rozhodovaciu prax súdov, keď odporkyňou požadované výživné predstavuje približne 28 % čistého príjmu navrhovateľa. Od doby poslednej úpravy výživného navrhovateľa voči deťom, navrhovateľovi klesli výdavky na nájomné, ako aj na platenie hypotéky, keď v konaní o úpravu rodičovských povinností voči deťom na čas do rozvodu manželstva, platil nájomné v celej výške 20.000

CZK a celú sumu splátky hypotéky. Navyše žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá je zárobkovo činná.

Kolízny opatrovník odporučil súdu vzhľadom na zhodné tvrdenia účastníkov zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti odporkyne. V domácnosti odporkyne vykonali šetrenie, pričom nezistili žiadne nedostatky v starostlivosti o deti. Pokiaľ ide o výživné, odporučili určiť ho vo výške, ako bolo stanovené rozsudkom Okresného súdu C. v konaní vedenom pod sp.zn. 8P/3/2015. Nakoľko účastníci mali rozdielne návrhy na úpravu styku navrhovateľa s deťmi, s prihliadnutím na záujem maloletých detí a vzhľadom na ich nízky vek, žiadal o vykonanie psychologického posudku ohľadom tejto úpravy.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8P/3/2015 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu C. č. k. 8P/3/2015-46 zo dňa 31.3.2015 boli maloleté deti B. a B. zverené na čas do rozvodu manželstva do osobnej starostlivosti odporkyne a navrhovateľovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej B. sumou 200 eur mesačne a na výživu maloletej B. sumou 150 eur mesačne počnúc dňom 16.1.2015, keď súd pri rozhodovaní vychádzal z príjmu navrhovateľa vo výške 1.405 eur a z predpokladaného príjmu odporkyne 400 eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.7.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v C. č.k. 10CoP/18/2015-68 zo dňa 15.7.2015, ktorým bol prvostupňový rozsudok v časti výživného potvrdený.

Z potvrdenia spoločnosti P. A. CZ a.s., K. nad A. - zamestnávateľa navrhovateľa súd zistil, že navrhovateľ dosiahol v roku 2014 priemerný čistý mesačný príjem vo výške 39.253,18 CZK (1.415,29 eur) a v roku 2015 vo výške 37.020,09 CZK (1.370 eur).

Z potvrdenia spoločnosti P. X., S. súd zistil, že odporkyňa dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 407,32 eur.

Z psychologickkej správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny W., Referátu poradensko - psychologických služieb W. zo dňa 31.8.2015 vyplynulo, že uskutočnili s oboma rodičmi a s maloletou B. štyri stretnutia zamerané na vhodnosť stretávania sa detí s otcom na území H. republiky, pričom dospeli k záveru, že maloletá B. má vybudovanú vzťahovú a citovú väzbu k obom rodičom, i keď v súčasnosti jej vzťah s otcom je narušený. K otázke úpravy styku sa maloletá B. jednoznačne vyjadrila, že sa s otcom chce stretávať, avšak nie na území H. republiky, kde odmieta byť v prítomnosti otcovej priateľky. V závere stretnutia sa rodičia dohodli na úprave styku tak, že deti sa s otcom budú stretávať na území B. republiky každý páry týždeň v piatok od 18,00 hod. do nedele do 16,00 hod. s tým, že otázku prespania maloletej B. budú citlivo riešiť.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Zákon o rodine upravuje rozvod manželstva ako jeden zo spôsobov zániku manželstva, na ktorý však zo zákona nie je právny nárok. Pri rozhodovaní o rozvode musí súd prihliadať najmä na to, či je medzi manželmi vážny, a hlavne trvalý rozvrat, pre ktorý manželstvo už nemôže plniť svoj účel, a pre ktorý už nemožno od manželov očakávať ani obnovenie manželského spolužitia. Vážnosť rozvratu je teda daná jeho intenzitou a trvaním. Intenzita rozvratu je závislá od toho, do akej miery sa nezhody manželov týkajú podstatných vecí manželského spolužitia, a v akom rozsahu manželia porušujú vo vzájomnom správaní sa pravidlá manželského spolužitia. Záver o vážnosti rozvratu vzťahov medzi manželmi je teda odôvodnený vtedy, ak sa rozvrat vzťahov javí ako neodstrániteľný a nenapraviteľný stav vzhľadom na výsledok zhodnotenia intenzity a trvalosti rozvratu. Súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že manželstvo účastníkov už dlhšiu dobu neplní žiadnu zo svojich spoločenských funkcií tak ako to Zákon o rodine predpokladá, keď manželia nežijú v spoločnej domácnosti od septembra 2014, nehospodária spolu rovnako dlhú dobu, nezúčastňujú sa spolu ani na výchove detí narodených v manželstve a ich manželstvo je už len formálnym zväzkom. Odporkyňa s návrhom na rozvod manželstva súhlasila, a

preto vzhľadom na dĺžku trvania tohto stavu, ako aj na intenzitu odcudzenia účastníkov, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a manželstvo ako trvale rozvrátené rozviedol.

S konaním o rozvod manželstva je spojené aj konanie o výchove a výžive rodičov k maloletým deťom, ktoré sa v manželstve narodili (§ 113 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 62 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Navrhovateľ žiadal na čas po rozvode manželstva zveriť maloletú B. a maloletú B. do osobnej starostlivosti odporkyne a jemu určiť výživné v sume 80 eur na každé dieťa. Na čas po rozvode manželstva súd zveril obe maloleté deti do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá doposiaľ riadne zabezpečovala ich výchovu a starostlivosť, preto súd nevidel dôvod na zmenu ich výchovného prostredia ani na čas po rozvode manželstva. Navrhovateľ je zamestnaný a v roku 2014 dosiahol čistý mesačný príjem vo výške 39.253,18 CZK (1.415,29 eur), v roku 2015 vo výške 37.020,09 CZK (1.370 eur). Žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, ktorá je taktiež zárobkovo činná. Mesačne má výdavky vo výške 10.000 CZK na nájomné za rodinný dom v ktorom bývajú, platí výživné na maloleté deti 100 eur mesačne na každé dieťa a polovicu splátky hypotéky vo výške 150 eur mesačne, ďalšie zvýšené výdavky nemá. Odporkyňa je zamestnaná s čistým mesačným príjmom 407,32 eur, poberá rodinné prídavky 47,04 eur. Ďalší príjem nemá. Obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť len voči maloletej B. a B.. Maloletá B. je žiačkou 3. ročníka základnej školy a výdavky v súvislosti s jej výživou má matka vo výške približne 155,16 eur bez stravy a oblečenia (uskladnenie pupočníkovej krvi 20 eur ročne t.j. 1,66 eur mesačne, družina 5 eur mesačne, obedy a desiata 30 eur mesačne, krúžok 5 eur mesačne, doučovanie angličtiny 40 eur mesačne, ZRPŠ 15 eur ročne t.j. 1,50 eur mesačne v rámci školského roka, palička 15 eur ročne t.j. 1,50 mesačne, náklady na oblečenie a obuv v súvislosti s krúžkom mažoretiek 435 eur ročne, t.j. 43,50 eur mesačne, tréning mažoretiek 12 eur mesačne, poistenie 15 eur mesačne). Maloletá B. navštevuje materskú školu a výdavky v súvislosti s jej výživou má matka vo výške približne 60,50 eur bez stravy a oblečenia (obedy 20 eur mesačne, školné 11 eur mesačne, tanečný krúžok 5 eur mesačne, ZRPŠ 15 eur ročne t.j. 1,50 eur mesačne v rámci školského roka, 30 eur ročne na pitný režim t.j. 3 eur mesačne, uskladnenie pupočníkovej krvi 60 eur ročne t.j. 5 eur mesačne, poistenie 15 eur mesačne). Navrhovateľ žiadal určiť výživné na obe deti po 80 eur mesačne, odporkyňa žiadala výživné na maloletú B. 200 eur a na B. 150 eur mesačne. Pri určení výšky výživného súd vychádzal zo schopností a možností výchovou povinných rodičov platiť výživné v určenej výške, i keď výživa zo strany odporkyne je pokrytá hlavne jej osobnou starostlivosťou o maloleté deti s prihliadnutím na ich nízky vek. Vzhľadom na príjem, ktorý navrhovateľ dosahuje, dospel súd k záveru, že výživné v určenej výške bude schopný platiť a výživné v takejto výške je postačujúce aj vzhľadom na potreby maloletých detí. Súd pritom vychádzal nielen zo zákonných ustanovení v zmysle ktorých majú deti právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, ale aj z ustálenej súdnej praxi pri rozhodovaní o výživnom na maloleté deti, v zmysle ktorej sa výživou povinný rodič má podieľať na výžive svojich detí sumou predstavujúcou 25% - 30% z jeho príjmu, čo v danom prípade ide o výživné v takomto rozpätí vzhľadom na príjmy navrhovateľa. Súd prihliadol aj na konanie, v ktorom bolo určené výživné na deti zo strany ich otca na čas do rozvodu manželstva rozsudkom prvostupňového súdu č.k. 8P/3/2015-46 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu č.k. 10CoP/18/2015-68, v ktorom bolo určené výživné v rovnakej výške ako určil súd aj na čas po rozvode manželstva, keď bol toho názoru, že od tohto rozhodnutia pre krátkosť času nedošlo k takej zmene pomerov na strane detí ani výživou povinných rodičov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného. Takto určené výživné spolu s rodinnými prídavkami ktoré odporkyňa na deti poberá, pokryje výdavky detí vzhľadom na ich vek a potreby, keď výživné má mať predovšetkým spotrebný charakter.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Účastníci konania spočiatku mali rozdielne názory na rozsah styku navrhovateľa s deťmi, najmä na to, či sa má styk uskutočňovať výlučne na území B., alebo si deti môže navrhovateľ odviesť aj do svojho bydliska v H. republike. Vzhľadom na nemožnosť doceliť dohodu medzi nimi, odporučil im súd podrobiť sa konzultácií na Referáte poradensko-psychologických služieb v W., po absolvovaní ktorých rodičia dospeli v tejto otázke k dohode. Nakoľko takáto dohoda ohľadom úpravy styku bola v záujme maloletých detí, súd upravil styk navrhovateľa s deťmi v rozsahu, na ktorom sa s odporkyňou dohodli.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 144 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastníci v konaní o rozvod manželstva nemajú právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela, môže do troch mesiacov po právoplatnosti tohto rozhodnutia oznámiť matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.